

Йозеф Хофман. *Зицмашинен*, кресло с подръчки и регулируем наклон на облегалката от букова дървесина, 1905 г., производител "Якоб и Йозеф Кон"

Йозеф Хофман. Стол за кабаре "Фледермаус" от бук с подръчки, 1906 г., производител "Якоб и Йозеф Кон"

Йозеф Хофман. Кресло от бук за кабаре "Фледермаус"

съставено от прости форми. По-простото отношение на плоски повърхности, така както го предпочита Хофман, прокарва пътя към стилистичния идеал на следващата генерация творци за форма без декорация. Хофман предпочита квадратния мотив, подреден по двойки или тройки в хоризонтални или вертикални редове. През следващото десетилетие благодарение на влиянието на Хофман квадратите добиват голяма мода във Виена, както и в големи райони на Европа. Олбрих използва любимия си орнамент – кръга – в редове или в групи.

В едно есе от 1901 г., "Простите мебели", публикувано в "Das Interieur", Хофман излага своите основни разбирания относно мебелния дизайн. "Мебелите – вярва той – трябва преди всичко да бъдат функционални и да демонстрират единство както на материала, така и на изпълнението. Следователно с изключение на витата дървесина мебелите не трябва да прилагат извити форми, защото единственият благороден начин да се постигнат такива форми би бил да се иде в гората, за да се подберат правилно извити клони." Правоъгълните форми повече отговарят на истинската природа на дървото и на конструктивните слобки. "Свободностоящите мебели – продължава Хофман – трябва да са съвсем различни от вградените: стилът трябва да се ръководи от очевидни принципи, за да можем да различим един плот, една колона и един корпус." Що се отнася до декорацията на дървените предмети, Хофман чувства, че една дървесина не трябва да се

байцва, за да наподобява друга, но че се разрешава да се боядиса или байцва изделие, за да добие цвят, различен от цветовете в природата. Необикновените цветове, като зелено, сиво, синьо, червено и виолет, са много използвани за модерните мебели и интериори от началото на века. Тези цветове са много популярни, но често бързо избеляват и за разлика от по-познатите черни и бели изделия от по-късните години, днес тези нововъведения са почти забравени. Що се отнася до по-сложните орнаменти по повърхността, като релефи или интарзия, Хофман остава колеблив, освен в случаите, когато такива художествени проекти могат адекватно да бъдат изпълнени от занаятчията. Подобно е отношението му и към сложните декоративни инкрустации върху табли, които са нежелана част от цялостната конструкция на изделието – представляват конфликт с целесъобразността.

Йозеф Хофман е роден през 1870 г. в Пирниц, Моравия. Учи архитектура във Виена, при Ото Вагнер в Академията по изкуствата и е един от най-добрите студенти. През 1897 г. е един от основателите на Виенския сецесион, за чиито изложби представя оригинални интериорни решения, а през 1902 г. проектира залите, посветени на изложбата "Бетховен". През 1899 г. е избран за преподавател в Kunstgewebeschool. Той отгава голямо значение на преподаването на приложни изкуства, която дейност неспирно упражнява до 1941 г. Заедно с Мозер и финансиста Вернгорфер организира през 1903 г. виенските работилници